

Pagh: Den Art Assurance, hvorved man sikrer sig en Hjælp til Begravelse, er gammelkendt her i Landet, og som det oplyses i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, tæller en Forening, der beskæftiger sig med Genforsikring af Begravelseskasser, ikke mindre end 333 Foreninger med et Medlemsantal af ca. 80,000 og en Forsikringssum af henved 8 Mill. Kr. Men det oplyses tillige, at der her i Landet eksisterer over 1,000 Begravelseskasser. Vi se altsaa, at det er en ret betydelig Virksomhed, der udfoldes paa dette Omraade. Men da det er hændet adskillige Gange, at saadanne Kasser have været planlagte saa daarligt og ledede saa slet, at de ikke have kunnet fyldestgøre deres Forpligtelser lige overfor Interessenterne, er det ret naturligt, at der har rejst sig Ønsker om, at denne Virksomhed maatte komme ind under et offentligt Tilsyn. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa dette Tilsyn er ordnet ved nærværende Lovforslag, er ganske tilfredsstillende. Det vil paa den ene Side være nogen Betyngelse for Interessenterne i Begravelseskasserne, at der er et saadant Tilsyn. Paa den anden Side er det Tilsyn, som her gennem Lovforslaget tilsigtes, af en saa lempelig Beskaffenhed, at det ikke vil kunne genere Begravelseskasserne i deres Virksomhed, men snarere være en Støtte for dem, idet Tilsynet skal være baade vejledende og raadgivende. Det er heller ikke en Foranstaltning, som vil volde Statskassen nogen større Udgift. Det er hensigtsmæssigt, at Tilsynet skal overdrages Sygekasseinspektøren, og det er et meget beskedent Tillæg til hans Løn, som Lovforslaget foreslaar i den Anledning.

Som den højtærede Minister allerede har oplyst, er Lovforslaget i Folketinget undergaaet nogle Ændringer. Jeg kan ikke nægte, at jeg er noget betænkelig ved den Ændring, der er sket i Lovforslagets § 1, hvorved den Sum, der er Tale om, er sat op fra 250 til 500 Kr., men de øvrige Ændringer, der ere skete i Folketinget, betragter jeg som gode. Jeg kan ikke undlade at udtale en Beklagelse over, at vi først nu i Samlingens 11te Time faa et saadant Lovforslag; da det er meget ønskeligt, navnlig af Hensyn til Lovforslagets nære Forbindelse med den i Fjor vedtagne Lov om Livsforsikringsvirksomhed, at det foreliggende Lovforslag fremmes allerede i denne Samling, vil der jo kun være liden Tid for Landstinget til at gøre Lovforslaget til Genstand for en saadan Overvejelse, som i og for sig kunde være ønskelig. Jeg

tror dog at kunne tilraade det høje Ting at resignere i nærværende Tilfælde og lade Lovforslaget passere uden Udvalg og vedtage det i den Skikkelse, hvori vi nu have modtaget det fra Folketinget.

Madsen-Mygdal: Da vi i sin Tid forhandlede om Loven af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser — en Lov, der har nogen Forbindelse med det her foreliggende Forslag —, havde jeg adskillige Betæneligheder ved denne Sag, idet nemlig Sygekassevirksomheden var i stærk Grøde hele Landet over, og i Løbet af forholdsvis kort Tid var der ad frivillig Vej uden nogen som helst Støtte eller Tilskud fra Statskassen dannet omtrent 1,000 Sygekasser med et stort Medlemsantal. Jeg betragtede den Gang denne Kendsgerning som et af de glædeligste Vidnesbyrd om, hvad Selvstyretanken formaar, og jeg var derfor ikke saa lidt betænkelig ved at belægge denne Virksomhed med det temmelig stærkt hemmende Baand, som ligger i Loven af 12. April 1892. Det var meget godt, at der tilstodes et temmelig betydeligt Stats-tilskud, men jeg havde alligevel en Følelse af, at man ogsaa kunde købe Guld for dyrt, og jeg var tilbøjelig til at være imod Loven af denne Grund. Der var mange i vort Land, der delte den samme Betragtning, der var ogsaa mange af de bestaaende Sygekasser, som ikke vilde gaa ind under denne Lov og ikke ere gaaede ind under den den Dag i Dag, ikke vilde opgive deres fri og uafhængige Stilling for at faa dette Tilskud fra Statskassen. Trods dette skal jeg imidlertid erkende, at denne Lov har gjort betydelig Gavn for vort Fædreland; Sygekassevirksomheden har vokset sig stærkere og stærkere og har været til stor Velsignelse for mangfoldige Hjem; men en væsentlig Grund hertil er den, at Loven er bleven ført ud i Livet paa en human Maade. Vi have i Sygekasseinspektøren ikke blot en dygtig, men ogsaa en human Mand, der ikke har lagt an paa i særlig Grad at gribe unaturligt ind i Sygekassernes Virksomhed, men i det hele taget har staaet som en Støtte og Hjælp for Sygekasserne. Jeg maa, som sagt, erkende, at Loven af 1892 trods mine Betæneligheder har bragt megen Gavn for vort Land. — Paa samme Maade har jeg staaet overfor dette Lovforslag, jeg har næret megen Betænelighed ved dette Lovforslag, der ogsaa paa en vis Maade griber ind i den fri Virksomhed. Der er for Øjeblikket mellem 1—2,000 Begravelseskasser i Landet. — jeg kan ikke nøje opgive Tallet. —